

TEMA: LANDSMØTET

■ ■ 25.-27. juni arrangerer Raud Valallianse og Raud Ungdom skuleringskonferanse for valkampaktivistar. Truleg blir det den største partisamlinga sidan Sosialismestemnet i 1998.

■ ■ På Dønski Skole i Bærum skal RVarar og RUarar diskuterevalkampen. Aktivistar og kommande folkevalde skal samlast for å lytte, lære og komme med egne innspel.

■ ■ – Målet er minst ein deltakar frå kvar av dei 89 RV-listene, ifølgje nestleiar Randi Holmelid. Partisekretær Finn Olav Rolijordet vil leggje grunnen for eit skikkeleg kommuneopprør!

SIDE 3-5

Opprør

Medlemsblad for Rød Valgallianse

MEDLEMSBLAD FOR RØD VALGALLIANSE, NR 3 1999

Dette nummer:

ORGANISASJON

FEMINISME

ANTIKRIGSARBEID

NYE HEFTER

DEBATT

Nei til Krig! NORGE UT AV NATO!

RV har vist seg som det eneste konsekvente antikrigspartiet, som både har gått mot NATO-krigen og mot undertrykkingen til Milosevic. Diskusjonen har likevel vist at det finnes ulike holdninger til en bevegelse som UÇK, og i synet på det norske militærapparatet. SIDE 7

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD
VALALLIANSE

BLADSTYRER: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet, Maj
Lindholt, Aslak Sira Myhre, Lars
Nygaard, Ann-Mari Volden

BLADBUNAD: Lars Nygaard
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 58
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stoffrist for neste Opprør: **15.juni**

FIENDEN STÅR I VÅRT EGET LAND

Krigen mot Milosevic har trolig ødelagt 500.000 lokale arbeidsplasser, og samtidig gjort at USA og Vest-Europa har skjøvet frem sine posisjoner. Hva kan vi lære av dette?

Mens sosialister i vesten diskuterte gode og dårlige sider ved UÇK, og eventuelt også om FNs sikkerhetsråd burde vært mer inne i prosessen for å unngå økt spenning på verdensplan, har en del av den serbiske arbeiderklassen optrådt mye mer radikalt enn mange av oss hadde trodd var realistisk på kort sikt.

I midten av mai vedtok 14 sentrale tillitsvalgte i og omkring metallarbeiderforbundet i den serbiske byen Cacak en oppfordring til en internasjonal arbeiderkonferanse for Balkan-Donau-regionen. På dagsordenen stod det krav om øyeblikkelig bombestans, full hjemvendingsrett til alle flyktninger og et klart nei til fremmede tropper og dominans.

To ganger tidligere har Cacak-arbeiderne arrangert tilsvarende konferanser for fred og arbeiderenhet, med fagforeningsfolk og arbeideraktivister fra hele Jugoslavia. På konferansen i 1998 fordømte de ikke alene den serbiske regjeringens undertrykkingspolitikk over for Kosova, men også «struktureltilpassingen» til IMF og Verdensbanken. Etter bombingene av den lokale Sloboda-fabrikken, hadde de ansatte dessuten valgt å ta maskinene ut fra anlegget og bringe dem i sikkerhet – mot viljen til bedriftsledelsen.

For sosialister i Norge er dette en klar påminning: Krig betyr at klassekampen blir skjerpet. Derfor er det også vår oppgave å føre kampen mot krigen over i en kamp mot kapitalismen.

Bjarke Friborg

En ny venstreallianse fikk 9 prosent av stemmene på Island. Men hvem skjuler seg bak bokstavkombinasjonene? Svaret får du på side 6.

Det kan bli vår tur nå!

Listekampanjen er over for denne gang og vi har etter all sannsynlighet nådd målsetninga om NRK-deltaking, vi har etablert nye RV-lag, revitalisert «gamle» lag, jobba inn mange lister, beredt grunnen for å stå best mulig rustet for neste stortingsvalg i fylker med mandatsjanser.

Vi manøvrerer for tiden i et politisk rom som kan gi store muligheter for å bygge organisasjonen og utvikle politikken vår. Men da må vi kjenne vår besøkestid og smi mens jernet er varmt! Derfor velger jeg å se på det flotte kampanjeresultatet bare som en etappeseier.

Etter at RV-organiseringa over en periode har vært utsatt for en viss forvitring, står vi nå på et utgangspunkt som vi kan være fornøyde med. MEN, det har kommet undertegnede for øre holdninger som at «nå er vi der vi skal være, status er gjenopprettet!» Riktignok skal vi suge ei stund på den karamellen listestillingsresultatet er, men vi lurer oss sjøl om vi nå tror at organisasjonsbyggingen framover går av seg sjøl.

Skal vi få ytterligere politisk framgang, er det etter min oppfatning helt avgjørende at det tas grundige organisatoriske grep. Vi må blant annet gjøre følgende:

- Gjøre RV attraktivt for kvinner. Det betyr blant annet å ta på alvor den bevisste/ubevisste kvinneundertrykkinga i RV og stille oss selv spørsmålet om hvorfor vi ikke huser flere damer.
- Prioritere i enda større grad verving av ungdom.
- Arrangere seminarer i hvordan organisatorisk drive fylkes- og lokallag (Hva med kombinerte politiske og organisasjonsskolerende samlinger? Folkevalgskonferansene er ikke nok, ofte er det de

som er «flinke» fra før av som kommer på slike.)

- Prioritere kommunikasjonsnett mellom RV-parlamentarikene.
- Utarbeide skoleringshefter på utvalgte RV-saker til valgkampen, sette inn tilstrekkelige krefter for at materiell er ferdig i god tid før valgkampen.
- Utøve et konkret oppfølgingsarbeid overfor samtlige nye RV-parlamentarikere.
- Utvikle instrukshefte for hvordan kommunestyrene fungerer formelt, hva er en interpellasjon, hvordan stille forslag i forbindelse med kommunebudsjetter og så videre.
- Ta ansvar for at den kollektive arbeidsstilen (Flere gode initiativer ble gjort under listestillingskampanjen) utvikles til allmenn praksis.

Det gode listestillingsresultatet til tross; det er fortsatt i stor grad den gamle garde som bærer store deler av lasset i RV-sammenheng ute i RV-land. Vi har ikke tid og råd til å stole på at disse folka skal være RVs evighetsmaskiner. Tar vi grep nå, får med oss adskillig flere (og yngre), tror jeg ikke bare at RV vil vise skikkelige muskler til høstens valg, men også for første gang bli en virkelig utfordrer og konkurrent til NATO-SV og for progressive bli det eneste parlamentariske alternativet som finnes i norsk politikk.

Odd Stensholt,
Molde RV

Skoleringshelg

RVs valgkampkonferanse finner sted 25.-27. juni. RV-aktivister og listetopper fra hele landet samler seg en helg for å lære, diskutere og utvikle politikk til høstens viktige valgkamp.

Bjarke Friberg

RV skal markere seg i valget til høsten, men hvordan?

Arkivfoto

Nestleder Randi Holmelid håper det kommer minst én fra hver valgliste på konferansen, i tillegg til folk som først og fremst skal være aktivister eller stå på stand.

Rød Ungdom har lagt sin pilotkonferanse til same tid og stad (Dønski Skole i Bærum). Det blir trolig den største samlingen av RV/RUere siden Sosialismestevnet i 1998.

Det er både lagt opp til praktiske og mer teoretiske verksteder, slik at flest mulig kan få dekket sine ulike behov. Det blir også egne punkt som er særlig beregnet for Rød Ungdom. Meningen er å få et samlende opplegg, slik at vi kan dra i lag under valgkampen.

DISKUTER

Det blir den eneste sentrale skoleringskonferansen, men i de fleste fylkene arrangeres det også egne skoleringsopplegg med lokal vinkling. På Dønski Skole treffer du folk fra hele landet, og kan være med å legge linjene for det sentrale kampanjemaskineriet.

Bli oppdatert på økonomien i kommunenorge, kvess dine argumenter mot Frp og Ap og kom med dine egne ideer til aksjoner og ablegøyer. Hva skal vi snakke om i skolevalgkampen, hvordan bruke media og hvorfor i all verden driver revolusjonære egentlig med valgkamp? Bli med på konferansen og diskuter!

En smakebit

Hugo Sandeval fra Trondheim RV er blant innlederne på konferansen. Her kommer et utdrag på hans opplegg: «Innvandrer-kriminalitet mellom bløff og fakta».

Høyresiden, FrP og regjeringspartiet Krf har allerede bebudet at valgkampen nok en gang skal handle om kriminalitet og innvandrere.

Media og borgerlige politikere fortsetter sitt kjøp med å framstille det som at voldsproblematikk og narkotikakriminalitet hører sammen med innvandrere. Både konge og statsminister vil med sin appell til samfunnet bekrefte disse påstander.

Jeg vil her komme med noen synspunkter som er viktig å ta i betraktning i forkant av en seriøs debatt om innvandring og kriminalitet. Dette forutsetter at

Påmelding skjer fra og med nå. For å melde seg på eller få mer informasjon: ta kontakt med RV-kontoret: 22 98 90 50, rv@rv.no, faks 22 98 90 55. (Påmelding kan ordnast over telefon, faks, e-post eller brev).

For de som ikke ordner seg hos slekt og venner i Oslo, er det mulig å sove på Dønski Skole. Ta med liggeunderlag.

Målsettinga er 1 person frå kvar liste – i alt 119 (fylke, kommune, bydel i Oslo). Dette talet kan vi garantere reisedekking, men det er mulig at vi kan dekke mer. Det er avhengig av det endelige deltaker-tallet.

INFORMASJON

Vi prøver å få til forbredelsesmateriell. Det vil bli sendt til deltakerene samman med kart og reiserute, slik at alle kan komme seg fram uten problemer.

Alle RV-lag har fått informasjon om konferansen, men har fått feil pris for dei ungdommane som vil bli med. Her er dei endelege tala:

Pris for RV-medlemmer kr 400; lagsavgift RU: kr 300 + matavgift pr RUer kr 100. Alle reiseutgifter over kr 150 blir dekt av sentralt. Forutsetningen er at billegeste reisemåte blir brukt. Deltakeravgift går til brødmåltid, to lunsjer og ein middag. Du kan også handle i RV-kiosken.

noen vil ta debatten på alvor.

For det første er det en løgn at innvandrere med bakgrunn i sin sosiale arv er mer kriminelle enn norske. Det som også er en løgn er at innvandrene er hovedleverandør for voldsbølgen og kriminaliteten i Norge.

For det andre er det av rent naturlige demografiske grunner at kriminalitetstallene øker blant innvandrungsdom. Dette vil si at det er først nå (i slutten av 90-åra) man kan snakke om en generasjon av ungdom med innvandrerbakgrunn.

RVs utfordringer i valgkampen er i hvilken grad vi blir med på å legitimere den kongelige og borgerlige argumentasjonen at det er innvandrere som er ansvarlige for nesten all elendighet i Norge, og om vi nok en gang skal la borgerskapet legge premisser for enda en useriøs debatt om «integreringspolitikk».

Hugo Sandeval

PROGRAM:

FREDAG 25. JUNI

- 17.30-18.30 Innsjekking og mat
- 18.30-18.45 Opning
- 18.45-19.30 Jente- og gutesamlingar
- 19.40-20.40 Innleiingar ved Wenche With (RU) og Aslak Sira Myhre (RV)
- 20.40-21.40 Gruppeordskifte (delt RU/RV)

LAURDAG 26. JUNI

- 09.00-10.00 Frukost
- 10.00-11.00 Kor tek alle pengane vegen? (Torstein Dahle)
- 11.00-12.00 Gruppeordskifte (delt RU/RV)
- 12.00-12.15 Pause
- 12.15-14.15 Seminar:
  - *Korleis møte Frp-rasismen?
  - *Parlamentarisk arbeid/reform-revolusjon
  - *Familiepolitikk (Sissel Henriksen, Magnhild Folkvord)
  - *Tale- og debatteknikk/mini-bøllekurs
  - *Miljøkamp
  - *Norsk økonomi og ungdom (Torstein Dahle)
- 14.15-15.00 Mat
- 15.00-15.45 Innleiing om privatisering (Aud Oppedal)
- 15.00-16.45 Valkampkurs for RU
- 15.45-16.45 Gruppeordskifte
- 16.45-17.00 Pause
- 17.00-19.00 Seminar:
  - *IT og skulen (Marte Ryste og Elin Rutle)
  - *Korleis jobbe i kommunestyrene?
  - *Korleis bruke media i valkampen?
  - *EØS (Terje Kollbotn)
  - *Bustadpolitikk
  - *Abortkamp (Johanne Bergkvist)
  - *Korleis møte Ap og Høgre?
- 19.00 Middag og moro

SØNDAG 27. JUNI

- 09.00-10.00 Frukost
- 10.00-10.45 Innleiing: Kva vil vi? – Strategi for sosialisme og kommunisme (Randi Holmelid)
- 10.45-11.45 Gruppeordskifte (delt RU/RV)
- 11.45-12.00 Pause
- 12.00-14.00 Seminar:
  - *Krigen på Balkan
  - *Sentrumsregjeringa (Frode Rønning)
  - *By- og distriktpolitikk
  - *EU og Schengen (Trude Sørensen)
  - *Etterarbeid og styrking av rørsla gjennom valkampen
  - *Kriminalisering av innvandrarak (Hugo Sandeval)
  - *Argumentasjonskurs

DETTE BLIR GØY; MELD DEG PÅ MED EN GANG!

Smått og godt i RV

RV-listene

Alle våre 89 lister er godkjent – i hvert fall har ikke partiet fått beskjed om underkjenning fra noe valgstyre.

NRK 1

Aslak Sira Myhre er først ute når NRK setter igang med partilederspørningene. Dato: tirsdag 17.8. Men RV er bare tatt med på et av fire folkemøter. Sånn sett gjenspeiler NRK «den politiske virkeligheten» – og hva annet enn utelukkelse av RV ligger i et slikt kriterium for deltakelse?

NRK 2

Bare Arbeiderpartiet var fornøyd med måten valgredaksjonen hadde lagt opp til valgdekning. Det er på tide at partiet går på et skikkelig valgnederlag. RV-ledelsen er lei av å møte arrogante og tvers igjennom udemokratiske representanter for AP på møter med media og departementer.

Galluper

I påvente av AP sitt valgnederlag koser vi oss med to fylkesgallupper for RV. Hordaland 3.2% og Troms 3.7% – i begge fylkene er vi da inne med to representanter.

Drillo-effekt

Deler av partiledelsen har, på et internt møte sent en kveld på et av Oslo sine tett besøkte møtelokaler, uttrykt bekymring over Vålerenga sin kampstatistikk. Det har ikke lyktes S&G-redaksjonen å få klarhet i om partiledelsen faktisk hadde noe nytt å bidra med overfor VIF sin trener.

IS-hefte

Redaktør i Opprør, Bjarke Friborg, har begått en liten avhandling om Internasjonale Sosialister sitt opphav i England – Socialist Workers Party. Skriftet er utgitt som debatt-hefte av RV og av et faglig kader beskrevet som «interessant».

Medlemsutviklingen

Over 700 har fornyet medlemskapet etter første utsending av kontingentgiro. Kasserer og organisasjonsansvarlige i RV bare smiler av dette...

Øversettelser

En del RV-materiell blir i disse dager øversatt til både persisk og tysk. Vi er ute etter øversettere til engelsk, fransk og spansk. Vi tenker nemlig på internasjonale sider på våre hjemmesider.

www.rv.no

...passerer i disse dager 14.000 besøk siden april 98. Tida da telleren gikk fordi partiledelsen sjekket sidene 4 ganger hver dag er forbi. Vi gruer oss allerede til høstens skolestart.

Foran kommun

Partiet vårt er i framgang – det kan være greit å slå fast dette nå før vi går til valg og får bekreftet det. For vi skal ikke bare nøye oss med en økt valgoppslutning, vi skal også bygge organisasjonen. Men hvordan?

Finn Olav Rolijordet

Først kan det være på sin plass å se stikkordsmessig på de årene med stagnasjon vi har opplevd. Til tross for stadig økt valgoppslutning på 90-tallet har vi hatt flere «dårlige» år for RV-organisasjonen. Dette ser vi på antall formelle lag, aktive lag, stedskontakter i RV og på antall lister vi stiller ved kommunevalg. Sånn sett var bunnen nådd i 1995 da vi stilte 68 lister (men fikk økt valgoppslutning) og var nede i 1.000 betalende medlemmer.

Sakte men sikkert har vi bygd oss opp fra 1995. Årene etterpå har vært relativt stabile når det gjelder betalende medlemmer – mellom 1.200 og 1.400.

Det finnes en ytre politisk ramme for denne utviklingen som det ikke er plass til å gå inn på her. Men det er klart at også RV ble påvirket av omveltningene i verden, i Kina og Øst-Europa, samtidig som utviklingen av kapitalismen i Norge roper på et revolusjonært alternativ.

NYGV

Listestillingsarbeidet har lagt grunnlag for en større RV-organisasjon. Vi hentet ut den økte politiske oppslutningen. Vi arbeidet med å stille liste i nesten 150 kommuner. Noen av disse kommunene ble det raskt avklart at vi ikke hadde stort nok grunnlag for liste, men det sier noe allikevel om mulighetene for RV.

I løpet av våren har RV fått 4 nye lokallag, ca 20 lag er reaktivert og vi har rundt 10 nye stedskontakter. I perioden som kommer skal dette også gi utslag i flere betalende medlemmer.

Men denne organisasjonen er fortsatt «skrøpelig» og preges i for stor grad av mange folk som har vært med lenge og som ikke har så stor partipolitisk aktivitet lenger. Men det er en ny og viktig tendens: nye unge aktivister som vil noe med sitt RV-arbeid.

KOMMUNEVALGET

På kort sikt handler RV-arbeidet nå om å gjøre et godt kommunevalg. Vi har store muligheter til å nå målsettingen med 125 nye folkevalgte, men det trengs konkrete målsettinger for hver kommune og en plan for å nå målet. Dette må lagene se på nå. Min vurdering tilsier at vi får 116 kommunestyrepresentanter – kan vi klare 9 til?

På litt lenger sikt må RV sitt organisasjonsarbeid ta sikte på å heve kvaliteten – å styrke, for ikke å si gjenreise, den politiske skoleringen. I denne forbindelse har Arbeidsutvalget satt seg et ambisjonsrikt mål: å lage en ny grunnsirkel. Denne bør være ferdig til oktober.

Etter valget vil mange være interessert i å bli kjent med vår politikk. Mange som i dag er medlem trenger sårt å lære seg mer om vår grunnleggende politikk. Dette skal denne grunnsirkelen prøve å rette på. Det å lage en grunnsirkel er et stort arbeid, men behovet er prekært så vi må bare ta utfordringen.

VIKTIGE TILTAK

Vårt arbeid med organisasjonen er sterkt varierende. Med et organisasjonsutvalg vil organisasjonsarbeidet i RV bli av mer permanent karakter. Vi skal klare å styrke RV ved å nå legge planer for arbeidet etter valget – da skal vi ta etterveksten, dvs. å høste organisatorisk det vi

sår politisk i kommunevalget.

Uten medlemmer, uten lokallag er RV ingenting. Du ser det kanskje ikke slik i hverdagen, men faktum er at RV er en utrolig desentralisert organisasjon. Makta ligger lokalt – det laget ikke vil, blir ikke gjort. I tillegg er RV kanskje enda mer alle de som regner seg som RV, men som ikke er medlem eller aktive.

Alle disse folka er viktige premissleverandører i sitt hverdagsmiljø og politikken de fremmer kommer oftest fra Klassekampen, ikke RV-organisasjonen. Hvis en slik beskrivelse er riktig, har RV store ressurser gående på gress. Hvordan knytte disse folka nærmere til oss?

Stadig flere bruker IT og stadig flere besøker våre hjemmesider. Der har vi organisasjonssider, men de er ikke så veldig kjent eller brukt i organisasjonen enda. Her er det et stort utviklingspotensiale. I tillegg har vi eget diskusjonsforum for medlemmer. Her kan debatten gå: hva skal vi legge vekt på, er det riktig at vi trenger en grunnsirkel?

Men alt dette er for så vidt bare snakk dersom vi ikke verver medlemmer. Det skal vi altså gjøre i løpet av valgkampen og i ukene etterpå. Men jeg tror ting må planlegges. Når spurte du sist noen om de ville bli medlemmer i RV? Da du stod på stand for antikrigsnettverket eller da du solgte KK? Neivel, ikke jeg heller. Derfor trenger vi nok ei vervekampanje innimellom det vanlige politiske arbeidet. Når er det lurt å ta den?

evalget: hva gjør RV?

Kuttismen herjer i kommunene – hva er mottrekket?

Gunnar Aarstein i Vågan RV har i et innlegg på RVs-internetforum tatt opp problemet med nok en gang å stå foran nye kutt i kommunens budsjetter. Men kameratene i Vågan vet råd.

De sier at kutt løser ingenting, med mindre kommunene tar oppgava med å rasere velferdsstaten. I forbindelse med debatten i formannskapet fremmet de et innstillingsforslag som blant annet sa at: «Kommunestyret ber i stedet ordføreren ta kontakt med kommuner i samme situasjon, for i fellesskap å sette makt bak kravet om en kommuneøkonomi som gjør det mulig å oppfylle de forpliktelser til offentlig velferd som staten pålegger kommunene, og som innbyggerne har krav på». Forslaget bel selvfølgelig nedstemt, men det vil bli reist på nytt.

Helge Galtrud, Lilehammer RV, fulgte opp Gunnar sitt innlegg med å oppfordre folk til å sende inn meldinger om hva som skjer av kuttplaner i kommunene. Dette er en viktig forberedelse til konferansen i juni – å få en oversikt over omfanget.

Her er på Gjøvik skal det for eksempel skaffes 15 millioner for å få årets budsjett til å gå opp, og SP har foreslått å selge Gjøvik Energi, noe AP foreløpig er i mot. Men utviklingagår i feil retning, det blir en ny runde nedover på

spiralen og dårligere skole/eldreomsorg. Hva er så vårt alternativ?

Vi tok i forbindelse med statsbudsjettet 99 og kommunebudsjettkampen til orde for sivil ulydighet i kommunene. Det går en nettostrøm av penger fra kommunesektoren til staten.

Denne strømmen må snus. Hold tilbake skattepengene! Gjennomfør skattekutt! Igjen var kameratene i Vågan i front med «å prøve ut» RV sin linje. Problemet med denne taktikken er at den blir nedstemt av de andre partiene fordi det ikke finnes nok politisk press utafra som legitimerer slik sivil ulydighet fra en kommune.

Jeg rota litt i gamle avisinnlegg til lokalavisa og fant ut at siden 1993 har vi sagt det samme om opprør mot statens økonomiske politikk. Jeg er ikke komfortabel med slikt prat lenger, men synes det må organiseres noe mer rundt dette. Vågan-eksemplet er viktig, men er det tilstrekkelig?

Jeg har sett på vårt landsmøtevedtaket om «Skjerp kampen mot privatisering i kommune-Norge». Vedtaket er jammen meg lurt – det må brukes! Vi tar blant annet stilling for Norsk Kommuneforbund sitt landsmøtevedtak om å bygge en felles front med alle som ønsker en sterk og effektiv offentlig sektor.

NKF vil bygge en folkebevegelse for forsvar av velferdsstaten. Jeg vet ikke hva som skjer fra NKF sin side. Men på et tidspunkt må det settes i gang en landsomfattende «Folkeaksjonen for velferdstilbudene i kommuneNorge - mot kommuneKuttismen». Den må bestå av fagbevegelsen, brukerorganisasjonene og politiske partier.

Kimen til en slik organisering ser vi i dag i de frontene som oppstår rundt konkrete saker som privatisering av søpla i Oslo, av Telenor og av kampen mot anbuds politikken. Debatten er satt på dagsorden i deler av fagbevegelsen slik som i NKF og på Trondheimskonferansen.

Jeg mener vi må legge vekt på at en slik folkeaksjon trengs, at vi ønsker å delta i en slik folkeaksjon og at vi oppfordrer folk til å danne «lokalavdelinger» av en slik folkeaksjon – gjerne etter mønster fra antikrigsnettverket.

Vi trenger et godt utbygd antiprivatiseringsnettverk. Slik agitasjon vil gi kommunevalgkampen en dimensjon utover at folk skal stemme RV for å få inn en som vil kjempe for folk. Folk må som kjent kjempe sjøl skal det gi noe resultater.

Finn Olav Rolijordet

Reis kommuneopprøret!

På RV sitt siste landsmøte stilte Aslak parola: Hold tilbake skattepengene i kommunene. Bruk pengene til offentlig velferd. Denne linja er i dag den eneste farbare veien flertallet av kommunene har for å unngå rasering av offentlig velferd. Appellene til statlige myndigheter om bedre kommuneøkonomi er brukt opp. Det samme er til en viss grad strategien om prioritering innafor ramma av kommunebudsjettet. «Del godene» var SVs parole. I Vågan fant SV ikke mer å dele og la seg ned. I Vestvågøy foreslår SV økte skatter og avgifter (Er det rart FrP er nest største parti på øya).

Vågan kommune kutta 14 millioner i år. De neste 4 åra skal det kuttes 10 til. Ingen partier har sagt hvordan det skal gjøres. Det er ikke mulig uten å rasere kommunen.

RV har reist forslag der essensen er: Kommunestyret ber i stedet ordføreren ta kontakt med kommuner i samme situasjon, for i fellesskap å sette makt bak kravet om en kommuneøkonomi

som gjør det mulig å oppfylle de forpliktelsene til offentlig velferd som staten pålegger kommunene, og som innbyggerne har krav på.

Vågan kommune kan ikke akseptere ytterligere kutt i kommunens tjenestetilbud. Om nødvendig vil kommunen bruke av skattepenger som staten gjør krav på til å oppfylle kommunens forpliktelser overfor egne innbyggere.

31. mai sto første slaget – i formannskapet. Ingen der ville være med på 2. avsnittet, men 1. avsnittet fikk såpass tilslutning av ordføreren valgte å utsette avstemminga til kommunestyret. Det er 21. juni.

Men om linja med sivil ulydighet i forhold til kommuneloven skal seire – det kommer alt an på om folket utafra kommunestyret greier å stable på beina tilstrekkelig krutt. Finn Olav (partisekretær) slår til for «Folkeaksjonen mot kommune-kuttismen». Å organisere en slik bevegelse, bør bli en hovedoppgave for RV nå. Vi mangler ikke argumenter:

* Statens økonomi har aldri vært bedre: I inneværende år legges det opp til et overskudd i statens budsjett til avsetning i oljefondet på rundt 60 mrd. På de fire første ukene Norge har vært i krig mot Jugoslavia, har statens oljeinntekter økt med 6 – 7 mrd. som følge av økt oljepris. I tillegg har kronekursen økt av samme grunn.

* Rikdommene omfordeles: Fra 1992 til 1998 er andelen av BNPs forbruk til offentlig sektor redusert fra 52, % til 43% (Kilde: OECD). I Sverige var andelen 60,8% i 1997.

* Kommunene flås: 160 mill. var Vågan kommunes netto overføring til staten i 1997 (differansen mellom innbetalt skatt og overføringer fra staten). I år er differansen større. Staten kan beholde alle sine overføringer, og Vågan vil ha 160 mill. mer å rutte med enn i dag.

20 mill. var kommunenes netto overføringer til staten i fjor (Norlandsforsknings undersøkelse for Nordland Lærerlag). Dette året har sta-

ten beregnet seg et overskudd fra kommunene på 130 mrd (årets statsbudsjett) – mot ei netto overføring fra staten til kommunene i 1986 på 40 mrd (Norlandsforskning). Fra 1993 til i dag har staten redusert det kommunale skatteøret fra 13,5% til 11,5%, samt inndratt hele selskapskatten.

Dårlig kommuneøkonomi er følgelig ikke enestående for Vågan: For eksempel må Tromsø kommune kutte årlig opptil 88 mill. i perioden. I en fersk rapport som ECON har laget for Kommunenes Sentralforbund, går det blant annet sfram at for nesten 70% av kommunene innebærer budsjettene for 1999 en reell nedskjæring. Over halvparten av kommunene har vært nødt til å tære på fond for å få budsjettene i balanse.

Det blir, mot denne bakgrunnen, meningsløst å tilpasse seg statens budsjettkrav. Uten lydige kommunepolitikere kan en slik politikk ikke gjennomføres.

Gunnar Aarstein

Omgruppering på Island

Ved valget på Island 8. mai fikk en nystiftet venstreallianse hele 9% av stemmene, trass i at de enda ikke har et virkelig partiapparat og kampanjebudsjettet var svært skrapet. Vinstrihreyfingin - grant framboð er det eneste partiet på Island som går mot NATO-bombingen av Jugoslavia og står for en radikal omfordelings- og miljøpolitikk. Samtidig er de mot både EU- og NATO-medlemskap, noe som foreløpig har gitt dem seks av 63 plasser i Alltinget.

Mange er tidligere medlemmer av Folkealliansen og Kvinnepartiet, mens andre har røtter i de revolusjonære gruppene (maoister og trotskister) fra 1970- og 1980-tallet. Partiet ble stiftet i protest mot den EU-vennlige valgkoalisjonen mellom sosialdemokratene og de stadig mer borgerliggjorte organisasjonene til Kvinnepartiet og Folkealliansen (svarer til SV), som i alt fikk 27% av stemmene.

BF

Radikalisering av Rifondazione?

På mai-kongressen til Italias største venstreparti fikk det revolusjonære mindretallet 16% oppslutning i uravstemningen; en nedgang fra 8.000 til 5.000 stemmer i forhold til 1996. Men i oktober 1998 hadde høyresiden brutt ut og stiftet sitt eget parti, i protest mot ledelsens nye signaler om en skarpere opposisjonskurs. Mange av de nyeste medlemmene støtter dessuten den revolusjonære opposisjonen, som i hovedsak består av en ML-gruppe og to ulike trotskistgrupper. 47% av medlemsmassen deltok i kongressforberedelsene.

Partito Rifondazione Comunista (PRC) ble stiftet i 1991 og har hele tiden hatt et stort innslag av medlemmer fra det tidligere Moskva-partiet PCI. I noen år har de fungert som støtteparti for den sosialdemokratiske Oliventre-koalisjonen, samtidig med at de har ledet viktige kamper mot deres nedskjæringspolitikk.

Slik sett står de bare for en type militant reformisme, men partiet har en bred forankring både i fagbevegelsen og i de sosiale bevegelsene (inkludert antikrigsarbeid og Kurdistan-solidaritet). Potensielt er de derfor en svært viktig kraft med sine 8% av stemmene og 120-130.000 medlemmer. De har også en egen dagsavis; Liberazione.

BF

Ingen klassekamp uten kastekamp

I begynnelsen av mai hadde RV besøk fra India, nærmere bestemt den kasteløse advokaten V. Baskaran fra delstaten Tamil Nadu. Siden 1996 har han jobbet med rettighetene til de kasteløse i India, som hører til de mest undertrykte og diskriminerte i samfunnet. Baskaran kunne fortelle om globaliseringens nådeløse fremmarsj i India, og om hvordan de øverste hindu-sirkelene har klart å stille seg i spissen for prosessen – med god hjelp fra det hindu-fascistiske BJP i regjeringssposisjon.

Med økende teknologisering blir det ikke skapt nye områder som kan suge opp overflødiggjort arbeidskraft på landet. Dermed blir millioner av mennesker utstøtt fra den kapitalistiske økonomien. Og det er kvinnene og de kasteløse (dalittene) som blir rammet hardest.

India er verdens nest mest folkerike stat etter Kina, og utviklingen i det landet kan potensielt få konsekvenser for den globale utviklingen.

BF

PKK-leder Abdullah Öcalan er i fengsel og kurdere over hele verden protesterer.

LIKE VIKTIG SOM EIDSVOLL:

Kurderne samler seg

Siden 1995 har kurdere fra ulike land jobbet intenst for å få opprettet en egen kurdisk nasjonalkongress. Partileder Aslak Sira Myhre var til stede på stiftingen 28.-30. mai i Amsterdam.

Ut av et trangt reisebudsjett valgte RV-ledelsen å prioritere å sende partilederen på kongressen. Den norske delegasjonen var den største, med representanter for SU, RU, RV, AKP, Klassekampen og Rådet for Kurdernes Rettigheter. Det deltok også personer fra blant andre Italia, Østerrike, Wales og Sveits, i tillegg til et ukrainsk parlamentsmedlem.

SPLITTELSE

– Hvordan ser du på begivenheten?

– Det var en sterk manifestasjon av bredde og engasje-

ment. Hele 27 partier deltok på begivenheten, som var like historisk som Eidsvoll 1814.

Kurderne har alltid vært splittet opp i ulike stammer og blitt misbrukt av stormaktene. Den nye kurdiske grunnloven er ment å være en sikring mot denne typen militære «løsninger» og mot imperialistisk innblanding.

Selv om kongressen likevel var mer inviterende enn fordommende, deltok for eksempel ikke KDP-Irak som har avtaler med USA. Det andre store sør-kurdiske partiet PUK var ikke offisielt tilsluttet, men flere medlemmer av partiet var delegater på kongressen.

POLITISK KRAFT

– Så nasjonalkongressen var et fremskritt?

– Når kurderne samler seg på tvers av kulturelle, sosiale og religiøse skillelinjer er det et enormt fremskritt for noen som har vært så splittet som de har. Det viser at frigjøringskamp nytter. Det finnes mange kamper og bevegelser der folk har rett, men kurderne virker også som de faktisk styrke til å få rett.

Nasjonalkongressen vil sannsynligvis også styrke engasjementet, og jeg mener

det er viktig å merke at Öcalan etter arrestasjonen i høy grad fremstår som et felles symbol. Han blir omtalt med respekt også av personer og organisasjoner som tidligere var mot ham.

ALLIANSER

– Hva mener du skal være forholdet mellom RV og PKK?

– RV har kontakt med flere ulike partier, både kurdiske, tyrkiske og iranske. Det er ikke noen grunn til å binde oss, men det er heller ikke vår jobb å skape allianser for kurderne.

Samtidig er det klart at PKK har spilt en avgjørende rolle i arbeidet for nasjonalkongressen, uten at den dermed kan kalles en PKK-front. Jeg tror vi har mye å lære av PKK, når kanskje 40% av kurderne i Tyrkia støtter dem og 60-70% støtter deres kamp. De er det best organiserte politiske eksilmiljøet, og de har vist at de også kan endre seg. Selvfølgelig må vi diskutere med dem, men det er ikke vår jobb å stille betingelser for vår støtte.

Bjarke Friberg

SOMMERKAMPANJEN:

Mot Nato – mot krig

For tredje år på rad skal RV gjennomføre en sommerkampanje. Denne gang er temaet det nye Nato og krigen på Balkan.

Finn Olav Rolijordet

skrivende stund er ikke detaljene i paroler og innhold lavklart, men kampanjen vil ha denne rammen. Til kampanjen vil det foreligge plakater, klistremerke og løpeseddel.

Antikrigsplattformen, som nettopp er kommet fra trykkeriet, vil også være en viktig del av denne sommerkampanjen.

Materiellet vil bli utformet så tett opptil kampanjestart som mulig for å ta situasjonen i krigen på Balkan og debatten i Norge om Nato på pulsen.

NORGE I KRIG

Årets kampanje tar opp den definitivt viktigste begivenheten dette året: at Norge deltar i en krig – og det er flere hundre år siden sist Norge gikk til krig mot et annet land.

Vi skal sette fokus på selve krigen, på drivkreftene for krigen, på USA sin rolle og interesser, på de norske partienes blinde USA-lojalitet og endringene i Nato som nå tvinger fram store omlegginger i det norske forsvaret. Med andre ord vil vi ta opp imperialismen og hvordan Norge nå er blitt en liten, men ivrig imperialist-stat.

RV har altså to ganger tidli-

Protester mot norsk krigsdeltaking.

Foto: Klassekampen.

gere gjennomført sommerkampanje. Første gang var i 1997 da vi fokuserte på nedlegging av postkontorene. Denne kampanjen var særdeles vellykket og var en fin oppstart til stortingsvalgkampen. Plakaten med karikatur av daværende samferdselsminister Sidsel Rønbeck ble av Aftenposten kåret til valgkampens beste plakat.

Kampanjen i 1998 – «Bli fallskjermjeger du også» – ble bare en betinget suksess. Kampanjen fokuserte på de enorme overskuddene i norske bedrifter, skattefritt aksjeutbytte og «etterlønn» til bedriftsledere som ble sparket.

Kampanjen kom i skyggen av renteøkning og Asia-krisa og traff dermed ikke så godt inn i medias politiske hverdagsbilde.

Men heftet «Fattig og rik» ble en kjempesuksess i RV-målestokk, og mange hundre bestilte det vi kalte «fallskjermjegerpakke». Denne sommeren skal vi altså ut med ei «antikrigspakke».

VISER FRAM RV

Sommerkampanje er en metode for å vise fram RV på gata i en periode da mange tar seg tid til å stoppe opp på en stand for å diskutere.

RV har vært lite flinke det siste året til å gjennomføre felles aksjonsdager, men dette kan altså RV-lagene rette på nå.

Kampanjemateriellet skal være ferdig til Valgkonferansen sist helg i juni og felles oppstartsdag blir påfølgende lørdag – den 3.juli.

Radikalere og marxister

Det er naturligvis gledelig at vi har en avis i Norge som utkommer daglig med et klart nei til Nato-bombingen av Jugoslavia. Jeg tenker her på Klassekampen og i særdeleshet på redaktør Jon Michelet som 6. april legger frem sitt politiske univers i en helside: Bygg en front mot krigen! som er slik at en lurer på om Michelet noen gang har hørt om Marx, Lenin og Trotski i det hele tatt.

Arbeiderklassen finnes ikke i Michelets tenkning, autentisk internasjonal kommunisme, dvs. proletær internasjonalisme med samhandlinger over alle skyttergraver og grenser, finnes ikke!

Det eneste som finnes er en vanvittig anhopning av illusjoner om det imperialistledete FN, om OSSE, om gode råd om hvordan bruke verdensborgerlighetens strukturer til å skape fred. «Veien til fred på Balkan burde ha gått gjennom FN.» For en setning, all den stund det var FN som godkjente Nato-bombingen av serbiske posisjoner på midten av 90-tallet.

Den politiske plattformen for en antikrigsfront som Michelet står for påminner om den gamle form for radikalisme som det liberale Dagbladet stod for i gamle dager, på sekstitallet. Jeg har stor respekt for den energi Michelet har vist i polemikk med slike av-sindige Nato-fanatikere som Hanne-Sophie Greve og Svein Mønnesland, men hans politiske perspektiv har overhodet ingenting med revolusjonær marxisme å gjøre.

Istedet for å hope opp reformistiske illusjoner om FN og OSSE, noe som er direkte livsfarlig, må vi marxister si: De imperialistiske bandittenes krig kan bare møtes av en klassekrig. Det er kun arbeiderklassen som kan stoppe den kapitalistiske imperialismen og ikke noe annet!

Sammenhold Jon Michelets artikkel i KK med opptaksvilkårene til den Kommunistiske Internasjonale i 1920, hvis du ønsker å finne ut forskjellen på radikalisme og marxisme:

«Det må systematisk demonstreres overfor arbeiderne at uten en revolusjonær omveltning av kapitalismen, så vil ingen internasjonale folkerettsdomstoler, intet prat om redusering av våpenlagrene, ingen «demokratisk» reorganisering av Folkeforbundet (forløper for det hellige FN) redde menneskeheten fra nye imperialistiske krig.»

I anti-krigsfronten må marxister basere seg på erfaringer og innsikter som arbeiderklassen har gjort i en tilstand av permanent Nato-krig mot undertrykte folk og stater gjennom femti år. Arbeiderklassen som selvstendig og internasjonal klasse må nå settes i fokus, skal vi styre unna en tredje verdenskrig.

Jan Hårstad

Væpna kamp er feil i Kosovo

Kampen om autonomi eller eventuelt uavhengighet for Kosovo er en langvarig kamp som har vært ført med politiske midler siden tidlig på 60-tallet. Jeg har selv både skrevet om og agitert mot undertrykkelsen av den albanske minoriteten. Med Milosevic, fra 1989, ble kampen skjerpet. Oppløsningen av Jugoslavia styrket nasjonalsjåvinismen i alle leire og økte undertrykkelsen i Kosovo. Dette betydde at kampen for albanernes rettigheter måtte økes.

Rugovas linje var å styrke den politiske kampen og advare mot væpna kamp. Fra 1992 har ei gruppe starta væpna kamp som gerilja. Skulle vi støtte dette? Ryggmarksrefleksen til mange fra ML-tradisjonen er at «bare væpna kamp nytter». Men, enhver frigjøringskamp må

analyseres konkret. Ihvertfall må det kreves en analyse av hvilke muligheter en væpna kamp har. Kosovo er et lite, fattig og inneklemt område i staten Jugoslavia. Kosovo har alltid vært multinasjonalt, med økt andel albanere. En albansk væpna kamp vil bli væpna borgerkrig. Motstandere blir staten Jugoslavia med en av Europas sterkeste militærmakter (som både er lommekjent i Kosovo og har et heimevernforvar), i tillegg til ikke-albanske minoriteter i Kosovo. Utfallet av en slik kamp kan bare bli ett av to: 1) enten heroisk kamp som fører til at bevegelsen blir militært tilintetgjort. I løpet av en slik kamp vil de menneskelige tapene bli store og de materielle ødeleggelsene tilsvarende. Kampen vil føre til tragisk splittelse mellom folkene i området. Eller 2) at en

ytte makt kommer. Og akkurat nå var det USA som fant det opportunt å utnytte albanernes situasjon.

Så sier noen at det er opp til albanerne i Kosovo sjøl å bestemme hvordan de vil slåss. Er det det? Hva med andre folk i området som trekkes inn i kampen? Hva med spredningsfaren? Jeg mener vi klart burde sagt at væpna kamp i denne situasjonen var feil og farlig og at det vil vi ikke støtte. Samtidig må vi gjøre det klart at vi støtter deres økonomiske og politiske kamp, og at det er folket i Kosovo – både albanere, serbere og andre – som må bestemme deres konstitusjonelle ordning. Men vi kan ikke her overse at de politiske kreftene i Kosovo må finne seg i det nødvendige hensynet som må tas innfor en flernasjonal stat.

Den taktiske situasjonen nå er slik at

vi klart må ta avstand fra UÇK. Dersom RV støtter en såkalt frigjøringsbevegelse som jobber som agenter for USA/Nato, vil RV ha store problemer i antikrigsarbeidet. Vi kan ikke være troverdig om vi både er mot Nato-bombing og for de som jobber sammen med «bomberne». Dette er det vår plikt å si til våre albanske venner. Dersom de ikke bryter med UÇK, kan vi ikke jobbe sammen med dem i den nåværende situasjonen.

En gang i tida – 1971 – brøyt vi mye av samarbeidet med flere palestinske geriljagrupper fordi de forsvarte «individuell terror». Vi tok da et viktig og riktig standpunkt. Vi er også nå nødt til å ha en sjølstendig vurdering av såkalte «frigjøringsbevegelser».

Peder Martin Lysestøl

SOMMERLEIR!

Det blir et mangfoldig tilbud av sommerleirer til de som har lyst til å blande politikk og ferie. Årtusenets siste *Rød Front sommerleir* er lagt til Sandefjord, og har «Sosialisme i Norge en fjern drøm eller et realistisk alternativ» som tema.

Også i år arrangerer RV og AKP sommerleir sammen, under navnet *Rød Front*. Datoen er 13.-18. juli på Strand Leirsted ved Sandefjord.

For RU og RV er sommerleirene tradisjonelt en viktig begivenhet, både politisk og sosialt. Ved flere anledninger i partihistorien har de vist seg som avgjørende vendepunkter, helt tilbake til *splittelsen mellom SF (Sosialistisk Folkeparti) og SUF (Sosialistisk Ungdomsforbund)*. Til tider har de kanskje nesten vært det egentlige landsmøtet, mens de andre ganger mer har vært en form for «politisk ferie».

Den første SUF-leiren fant sted på Tromøya utenfor Arendal, og samlet ca. 150 folk. Blant de viktigste temaene var blant annet Palestina, Vietnam og forholdet til Arbeiderpartiet. I alle disse sakene var det de revolusjonære som vant frem på bekostning av reformistene, noe som ble bekreftet på det følgende landsmøtet i 1968. Deretter ble SUF til SUF(ml), og i dag er det AKP og Rød Valgallianse som bærer på denne arven.

«En skole i kommunisme»

I mellomtiden har sommerleirene variert mye i både form, størrelse og innhold, selv om mye også ligger fast: Alkohol- og narkotikaforbud, kollektive løsninger, møter og diskusjoner, «pionerleir» for de minste og ikke minst Voksenprøven der ungene setter de voksne på prøve. I tillegg er det meste organisert, fra brigader og grupper til

Bjarke Friborg
samlinger i plenum – selv om de uformelle diskusjonene kan være vel så viktige som det formelle opplegget.

I år er RV/AKP-leiren lagt til uke 28, mens RU-leiren er i uke 30. Sett av datoen allerede nå!

MANGFOLD

I tillegg arrangerer ML-gruppen *Revolusjon* «marxist-leninistisk sommerleir» 12.-15. august, mens andre drar på den internasjonale sommerleiren til Fjerde Internasjonale (som finner sted samtidig med RU-leiren).

Blant temaene på Revolusjons marxist-leninistiske sommerleir blir:
- *Den nye EU-kampen*: Kapitalen gir seg ikke. Hvordan føre EU-kamp på 2000-tallet?
- *Kvinnekamp og klassekamp*: Feminismen i ny drakt og med nytt klasseinnhold?

- *Slutten for Rød Valgallianse som revolusjonær allianse?* Er RV i ferd med å utvikle seg til et antikomunistisk parti av gammelt SF/SV-merke? Kan høyredreininga snus?

For 16. år på rad arrangerer den Fjerde Internasjonale ungdomsleir for sosialister. Leiren går på omgang mellom ulike europeiske land, og hver sommer samler leirene over 500 ungdommer fra hele verden.

Det blir diskusjoner om: kvinnekamp, antirasisme og felles motstand mot EU, MAI og NATO, arbeidet mot Le Pen og Front National i Frankrike, kampen for retten til selvbestemt abort.

Påmelding til Rød Front sommerleir:
Osterhausgt 27, 0183 OSLO
Tlf. 22 98 90 53 (Randi Holmelid),
Faks 22 98 90 55.
E-post: rv@rv.no eller akp@akp.no
www.rv.no eller www.akp.no

Priser:
(omfatter overnatting og mat)
Voksne: kr. 1400
Studenter/ungdom: kr. 950
Pionerer: kr. 850
Barn: kr. 600

MARXISTISK-LENINISTISK SOMMERLEIR:
Informasjon/påmelding:
Revolusjon, boks 3458 Bjølsen,
0406 Oslo;
revolusjon@rocketmail.com
www.revolusjon.net

FIS UNGDOMSLEIR:
Informasjon/påmelding:
Venstre Om, Pb 2718 Møhlenpris,
5836 Bergen;
venstrom@online.no;
tlf. 55 31 95 99

På sommerleir er det plass til både ungdom, pionerer og partiledere. Perfekt for de som vil kombinere spennende diskusjoner og trivelig ferie.

Alle foto: Klassekampen

SOSIALISME I NORGE: EN FJERN DRØM ELLER ET REALISTISK ALTERNATIV?

Innsjekking fra kl. 11 og utover; Lunsj kl. 13-14; åpning og gruppesamlinger kl. 15-16

TIRSDAG (sosialistisk dag)

Sosialismens første fase

- * hva må gjøres, og hvordan befeste det nye systemet
- * situasjonen i Norge, informasjon, demokrati, sabotasje

ONSDAG (økonomidag)

Plan, marked og pengeøkonomi

- * hva kan straks tas ut av markedet og slutte å være varer
- * hvor fort kan vi gå frem (arbeidstid, barnehager, boliger, sysselsetting)

TORS DAG (kvinnedag)

Kvinnemakt og familieliv

- * kvinnefrigjøring under sosialismen, hva må gjøres
- * finnes den sosialistiske familien

FREDAG (Kampdag)

Valgkampen

- * hovedinnretting, saker, argumenter, aksjoner

Aksjon i Sandefjord

Militæret

- * et sterkt nasjonalt forsvar eller «ikke en krone, ikke en mann»
- * politisk militærtjeneste/nekting, verneplikt for kvinner

LØRDAG (internasjonal dag)

Væpnet kamp og veien til sosialisme

- * geriljastategi – uheldig eller nødvendig
- * hvår skjer i Kurdistan og Kosova

Fotballfinale, Voksenprøven, Grilling, Fest

SØNDAG (ryddedag)

Oppsummering, Opprydding

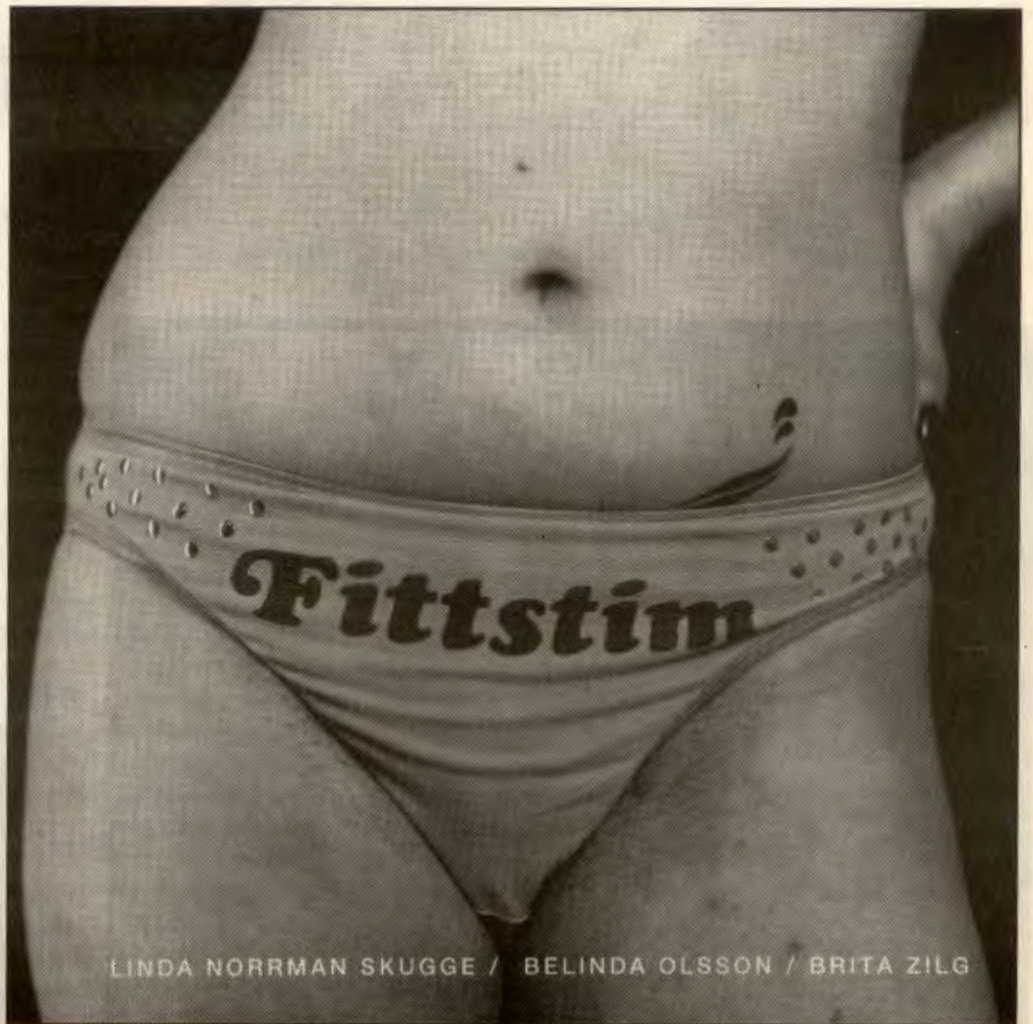
Vi jobber også med følgende som mulige seminar:

- * Den ideologiske offensiven mot kvinner
- * Generalprøver på revolusjonen: Hva kan vi lære av tidligere forsøk (flerstemmighet, arbeiderråd, partisørsmålet)
- * Kreftene for forandring: fagbevegelsen i dag, hva skjer med klassestrukturen, hvor er den viktigste kampkraften
- * Kamp mot EU og Nato: sosialistisk strategi mot Festning Europa
- * Selvberging og importkontroll – naiv utopi eller nødvendig og hensiktsmessig?
- * Forholdet by-land, miljøavgifter, sentralisering
- * Åpne grenser eller kontrollert innvandring
- * Rasisme og ytringsfrihet
- * En ny venstreside: hva skjer i utlandet, og hva kan vi lære av det

For ideer og innspill, kontakt Randi Holmelid på RV-kontoret.

Har du barn som skal i pionerleir, husk å ta med telt!

LINDA NORRMAN SKUGGE / BELINDA OLSSON / BRITA ZILG

I mai 1992 ble det avslørt i svenske media at LO-ordføreren Stig Malm hadde kalt det sosialdemokratiske kvinneforbundet for «ett jävla fittstim», fordi de ikke ville spille etter gubbenes regler.

TABLOIDFEMINISME

I mai 1992 ble det avslørt i svenske media at LO-ordføreren Stig Malm hadde kalt det sosialdemokratiske kvinneforbundet for «ett jävla fittstim», fordi de ikke ville spille etter gubbenes regler.

Ann-Mari Volden

Da boka «Fittstim» kom ut i Sverige for to-tre måneder siden, var det tydeligvis en etterlengtet bok. Hele førsteopplaget på 10 000 ble solgt ut på fire dager! Den kom heldigvis raskt i nytt opplag, og er også mulig å få kjøpt i Norge (ikke oversatt). Etterspørselen i markedet skulle tilsi at det blir en eksplosjon i utgivelse av feministiske bøker. Men kanskje er andre samfunnskrefter er sterkere enn markedskreftene akkurat i denne sammenhengen, patriarkatets, for eksempel.

Jentene takker den tidligere LO-lederen – «Stickan» – for begrepet fittstim i forordet. Dels fordi de ikke vil spille etter gubbenes regler, dels fordi de synes det utstråler vilje, makt og styrke.

18 unge jenter har skrevet bidrag til Fittstim, de to yngste er 17 år og den eldste er 31 år. De to redaktørene for boka, Belinda Olsson og Linda Norrman Skugge, er journalister og kaller seg «tabloidfeminister».

TILBAKEVISER GLANSBILDET

Fittstimjentene tilbakeviser glansbildepropagandaen om hvor likestilt samfunnet vi lever i er. De viser det fra mange forskjellige erfaringsbakgrunner og innfallsvinkler, og viser hvordan det egentlig er å være ung jente i «et av verdens mest likestilte land».

Jentene skriver veldig personlig og troverdig, og tar for seg mange forskjellige temaer, så mange jenter kan nok kjenne seg igjen i historiene. De aller fleste bidragene inneholder mer eller mindre traumatiske historier fra barne- og ungdomstida. De beskriver episoder hvor jentene på en eller annen måte fikk en bevissthet om at de blir undertrykt fordi de er jenter.

At det alltid er andre enn jentene selv som definerer hvordan de er eller skal være, går som en rød tråd gjennom hele boka.

Boka er blitt sett som en del av en feministisk trend i Sverige de senere åra, sammen med Nina Björks bok *Under det rosa teppet* (se

Opprør nr. 8-98) og filmen *Fucking Åmål* som nå også ruller over norske kinolerreter.

Det er liten tvil om at det er et annet kjønnspolitisk klima i Sverige enn i Norge. Expressen kåret tidligere i år Elise Ottesen Jenssen, «Ottar», som dannet RFSU i Sverige og drev banebrytende seksualopplysning i by og bygd, til dette århundrets viktigste svenske! Hun danket ut Olof Palme og alle de andre gutta! Tøft!

Alle jentene som skriver i boka har definert hva feminisme er for dem. Det er alt fra at «feminisme er en bevissthet om at menn er overordnet kvinner i samfunnet, og en vilje til å endre på dette», «Rock and roll all night and party every day», «En tur-returbillett jorda rundt som en kan reise med så mange ganger en vil», «Å ikke behøve å styre sine valg i livet ut i fra at en er kvinne» til «Hele lønnen og halve makten»!

INDIVIDUALISME

Boka er av flere på venstresida i Norge blitt kritisert for å være for individualistisk, og for lite politisk. Men den er faktisk mer politisk enn jeg hadde trodd på forhånd. En må ta boka for det den er: et forsøk på å skape en bevissthet blant unge jenter om hvordan jenter og kvinner fortsatt forskjellsbehandles, undertrykkes og derfor sliter med lavt sjølbilde i vårt samfunn. Og på den måten mener jeg den er bra.

Den treffer en del unge jenter på hjemmebane, blant annet fordi den tar opp problemer som unge jenter er opptatt av, og må hankses med hver dag, på en mer troverdig og progressiv måte enn de fleste jenteblander. Og moralen i de fleste artiklene ser ut til å være at det er en bedre løsning å rotte seg sammen med andre jenter og ta opp kampen mot den urettferdige behandlinga, enn å barbere leggene og lese flere kjærlighetsnoveller...

Som jentene sier: Fittstimmet tar över världen!

Jente-Alliansen skal rocke til himmelen!

Etter bruddet mellom Ottar og Kvinnefronten har det ikke eksistert noen landsomfattende jenteorganisasjon. Dette har vært sårt savna i det politiske landskapet.

Hvordan livet ditt blir er i stor grad bestemt av hvilket kjønn du har. Hvor mye du tjener, hvem som bestemmer over kroppen din, hva slags utdanning du får, om du er redd når du går hjem alene om kvelden og hva slags type jobb du får. Dette gjaldt på 70-tallet og det gjelder i dag. Forskjellen er at det i dag er en vedtatt sannhet at det ikke eksisterer kvinneundertrykking, så derfor gir ofte jenter seg selv skylden for undertrykkinga de blir utsatt for.

Pornoliberaliseringa har skutt fart. I løpet av det siste året har det vært nok av eksempler: Rockbitch, et jenteband som har pornoshow på scenen og prostituerer seg, spilte på Mars for 700 mennesker som ropte taktfast: «Price the whore» (Ære-være hora), russen i Oslo skulle bli sponsa av pornobladet Cocktail (dette ble stoppa) og Cinemateket i Oslo og Bergen har vist porno, hvor de i Bergen viste Deep Throat og i Oslo andre pornofilmer.

VALGFRIHET

Porno har blitt en egen stilkategori, med porno-klær, porno-musikk og så videre. Samtidig har jenteblater pornoartikler. Et eksempel er jentebladet Mag som i forrige nummer hadde en artikkel med Tanya Hansen og intervju med 7 unge jenter, hvor ingen sier ett kritisk ord om porno. Mag leses stort sett av 13 år gamle jenter. Slagordet til pornotilhengere er valgfrihet til de som kjøper kvinnekropp og de som selger seg selv. Det er ingen som nevner ett ord om valgfriheten jenter i dag har til å ikke være et objekt. Det er ingen som snakker om de samfunnsmessige konsekvensene pornoen har, som ideologisk forsvar for voldtekt. Det er en enorm utfordring å reise pornokampen i dag, siden liberaliseringa har gått såpass langt at jenter begynner å ha et likegyldig forhold til porno.

Strategi i anti-pornokampen er en diskusjon som må tas, men ikke akkurat nå: «Jenter har ikke rett til å bestemme over sin egen kropp» er propagandaen fra en annen kant også. Vi har fått en ny regjering med en ny familiepolitikk, og med den også en ny form for abortkamp. Alternativ til abort (AAN) får mer penger enn noen gang. I fjor fikk de 3 millioner kroner til informasjonsarbeid, men dette tiltaket er på ingen måte objektivt. Det ligger i navnet. Jenter har i dag dårlig samvittighet, fordi de ikke har nok dårlig samvittighet når de tar abort. Denne kampen handler om jenters rett til å bestemme over egen kropp og ikke noe annet. Dette er en viktig kamp, som har fått en ny dimensjon med den nye regjeringa.

Hver eneste jul og sommer kommer H&M med sine reklamekampanjer med syltynne frøknær, men det er ikke bare der vi får budskapet om at jenter skal se ut som et skjelett med silikonpupper. Det kommer på TV, i blader og i aviser. Hele tiden blir vi minnet på hvilken rolle vi skal spille – som attraktive for menn. Dette tar fra jenter selvillit og lar gutter bestemme hva som er deres verdi. Kampen mot skjønnhetstyraniet er kampen om å være mer enn

AMSAK dreiet seg mye rundt spraying av H&M-plakater, og ble andri noen organisasjon

Foto: Klassekampen

kropp og for jenters velferd. Den forakten som jenter vender mot seg selv burde vendes mot de andre selskapene som profiterer på jenters dårlige selvillit.

ORGANISERING

Dette er virkeligheten jenter møter i dag, og når noen setter fingeren på dette settes sinnene i kok. Denne brannen kan være med på å forandre verden. Det trengs et samarbeid mellom jentepolitiske aktivister og resten av kvinnebevegelsen.

Kvinneundertrykkinga henger sammen og får utrykk i mange former, og det kjempes kamper på forskjellige plan. Det var 100 unge jenter i en motdemonstrasjon mot Rockbitch og få eldre kvinneaktivister, men nærmest ingen unge jenter på Kvinner på tvers-konferansen. Selv om dette foregikk med en ukes mellomrom. En jenteorganisasjon trengs for å sette fokus på unge jenters virkelighet sett med deres egne øyne, men også for å koble jentekampen sammen med kvinnekampen.

JENTEALLIANSE

Hvor er så alle disse jentene? Aksjon mot salg av kropp (Amsak) var et forsøk på å danne et aksjonsnettverk som etterhvert skulle bli en jenteorganisasjon. Dette gikk ikke helt som planlagt, og Amsak datt sammen av mange grunner. Det var ikke nok folk som prioriterte å jobbe med det; det kretset seg stort sett rundt H&M-plakatspraying og ble aldri en etablert organisasjon. Dette er kort fortalt og det finnes sikkert mange versjoner rundt omkring.

Allikevel har jeg troa på arbeid med Jente-Alliansen:

1. I Sverige har det blitt en feministisk offensiv fra unge jenter. Fittstim-boka har skapt en ny debatt om jenters situasjon og treffer jenter på hjemmebane. Likestillingsglansbildet har blitt slått hull på, og dette har blitt mottatt på en helt annen måte enn feministiske tiltak her til lands. Nettopp fordi de bruker 90-tallets språk og metoder for å nå fram. Det som skjer i Sverige får ringvirkninger, og den debatten som denne boka har skapt kan føre til mer rabalder.

2. På Rød Ungdoms bøllekurs treffer vi massevis av jenter hvert eneste år som vil jobbe med jentekamp, men som ikke vil melde seg inn i Rød

Ungdom. Disse jentene trenger en jenteorganisasjon hvor de kan fortsette å bølge. Bøllekurs er det mest populære tiltaket til Rød Ungdom og dette viser at det er et tomrom som kan fylles av en jenteorganisasjon.

3. Sosialistisk Ungdom har valgt seg ut en feministisk leder for første gang på mange år. Dessuten har de gått gjennom en prosess fra å ha et vedtak for porno til en bevissthet om jentekamp mot porno. Dette gjør at det er mulig å trekke flere krefter inn i arbeidet med Jente-Alliansen.

4. Operasjon Dagsverk har valgt prosjektet «jenter sprenger grenser» og det er dette prosjektet som fikk overveldende flest stemmer både i skoleavstemningen og under samlingstinget hvor dette ble vedtatt. Hvem har sagt at jentekampen er død? Dette vil rette søkelyset ikke bare på jenter og utdanning i den 3. verden, men vil også påpeke at det er grenser som må sprenge i Norge.

5. Jenter trenger å alliere seg for å kjempe mot undertrykking og Jente-Alliansen trenger flere jentekrefter.

UTFORDRINGER

Det spørsmålet som alltid kommer opp er spørsmålet om Kvinnefronten og Ottar, som er vanskelig å angripe. Det finnes ikke i dag de store synlige politiske motsetninger mellom dem, det kan godt hende de er der, men de er ikke synlige for andre enn dem selv. Spørsmålet om man skal velge Kvinnefronten eller Ottar er ikke det som unge jenter er opptatt av, som oftest velger de ingen av organisasjonene og forblir uorganiserte. Det er sikkert mange grunner til dette, men en av dem er at disse organisasjonene ikke i hovedsak retter seg mot unge jenter og deres virkelighet.

Det hadde vært interessant å vite hvordan Kvinnefronten og Ottar forholder seg til Jente-Alliansen og hva de mener er utfordringene for å reise feminismen i Norge. Om de mener at det trengs en Jente-Allianse og hvis ikke, hva som er deres alternativ for unge jenter i dag.

Hannah Helseth, er jentepolitisk ansvarlig i Rød Ungdom

Sosialisme og folkestyre

I det siste studieheftet til RU er det et bredt utvalg av tekster rundt temaet sosialisme og folkestyre. Kristine Nybø mener at også RVerne vil kunne ha stor nytte av heftet, og at det er relevant for programdebatten.

Bjarke Friborg

Studieheftet i RU har tidligere gitt ut ett hefte i år, og har nå barslet med enda et. Flere av tekstene i det nye heftet kretser rundt de russiske og kinesiske revolusjonene, og er særlig vinklet på demokratispørsmålet. Andre går mer inn på tema som feminisme og sosialisme eller er forsøk på en mer overordnet innføring i den mangfoldige sosialistiske tradisjonen.

Blant de mer velkjente bidragsyterne i RV-sammenheng er først og fremst forfattere som Rosa Luxemburg og Jan Myrdal, i tillegg til blant andre Kjersti Ericsson og Terje Valen.

SOSIALISME NEDENFRA

Men RU har også gått utover det mer tradisjonelle «pensum», først og fremst gjennom oversettelsen av to tekster til henholdsvis Hal Draper og Nigel Harris. Mens Harris står for en svært kritisk

gjennomgang av maoismen og det kinesiske «folkedemokratiet», er Draper den kanskje viktigste opphavsmannen til begrepsskillet «sosialisme ovenfra» og «sosialisme nedenfra».

Kristine Nybø sitter i studieutvalget i RU og i landsstyret til RV. Hun mener det er et hefte som også vil kunne være til nytte i RV-kretser.

– Er dette nye toner fra RU?

– Det nye er vel at vi driver studiearbeid utover grunnsirkelene, i tillegg til at vi har flere ulike bidrag til sosialismedebatten enn tidligere. Det mener jeg er bra, jeg tror det er viktig å få opp den diskusjonen.

FORSKJELLIGE INNSPILL

– Er ikke utvalget ganske sprikende?

– Jo, for så vidt, men det er bra for debatten med forskjellige innspill. Det er viktig for RU at vi kan ta stilling til ulike syn på sosialismen og gjøre opp vår egen mening.

– Er det noen av tekstene du særlig vil anbefale?

– Kanskje Hal Draper om «sosialismens to sjeler». Jeg mener den er ny og spennende i RU-sammenheng, blant annet fordi den tar et klart oppgjør med tradisjonen for «sosialisme ovenfra», men sier også tingene på en ny måte.

Sosialisme og folkestyre koster kr. 20, og kan bestilles på RU-kontoret.

Adresse: Osterhausgt 27 0183 OSLO
tlf. 22 98 90 70,
e-post: raud@ungdom.org

Nytt hefte fra Rød Ungdom – om sosialisme og folkestyre

Illustrasjonsfoto: Rød Ungdom

Kan vi lære noe av SWP?

I et nytt RV-hefte forsøker Bjarke Friborg å ta opp både negative og positive sider ved IS-tradisjonen, i all hovedsak ved å gå gjennom historien til det britiske «moderpartiet» Socialist Workers Party

– Hvorfor skrive hefte om IS?

– For det første er IS ikke bare en særlig liten utgruppe i Norge, men en sattelittavdeling av det største revolusjonære partiet i Storbritannia. Det er dem jeg har skrevet om. Med sine knapt 10.000 medlemmer er de også en av de største marxistiske organisasjonene i Europa. Det gir nesten seg selv at vi kan ha mye å lære av dem, på godt og på vondt. Siden RV er et revolusjonært parti i et moderne kapitalistisk samfunn, mener jeg det er opplagt at vi må lære av andre i noenlunde den samme situasjonen. Vi kan ikke bare for-

søke å kopiere for eksempel Lenin rundt århundreskiftet i Russland, eller for den saks skyld geriljapartier i 3. verden-land, som er i en helt annerledes situasjon enn Norge.

For det andre er IS her i landet en svært utskjelt organisasjon i vår bevegelse, selv om de er ganske små. Helt satt på spissen tror jeg desverre det sier omtrent like mye om dem som det gjør om oss. Mye av IS-kritikken fra ML-hold er selvfølgelig ikke grepet ut av luften, og i heftet legger jeg heller ikke skjul på min egen kritikk av organisasjonen.

Samtidig mener jeg ML-kritikken i høy grad også viser det gamle preget fra stalinismen, med sin utskjellingskultur og stemping av annerledes tenkende. Dette er noe jeg også selv har vært med på, og som jeg i dag gjerne vil være med til å overskride.

– Er det realistisk med en slik overskridelse?

– Verken «maoistene» eller «trotskistene» er slik de var for 20 år siden, og dette tror jeg er noe som lover svært bra for fremtiden. Selv om for eksempel AKP har nærmet seg nesten «trotskistiske» synspunkter etterhvert – som retten til å ha flere partier under sosialismen – blir Trotskij og hans arvtakere likevel i beste fall sett som uinteressante.

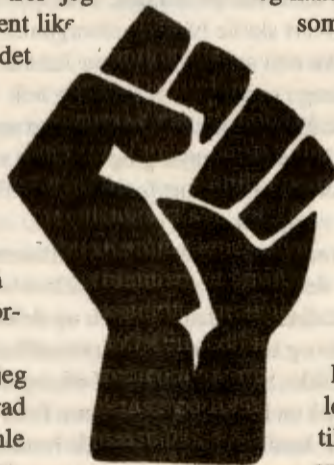
Poenget er ikke å undervurdere reell politisk uenighet, men at det også finnes svært mange fordommer som vi i dag har mulighet til å legge bak oss. Jeg mener det er både ergerlig og skadelig hvis vi skal fortsette med å avskjære oss fra en stor del av den kritiske marxismen som er blitt utviklet uavhengig av – og i motsetning til – de ledende byråkratiene i enten Sovjet, Kina eller Albania. I dag er det all grunn til å komme videre.

– Hva er bra og hva er dårlig ved dem?

– Frem til 1970-tallet mener jeg de var en

svært lovende bevegelse med stor takthøyde, som blant annet utviste vilje til å overskride viktige svakheter ved Trotskij: Først og fremst la de mer vekt på perspektivet om «sosialisme nedenfra», og stod for en klarere kritikk av de byråkratiske østblokkstatene. Dette har vi fortsatt mye å lære av. Blant annet betyr det at de har en bokskatt som de stort sett kan være stolte av i ettertid, i motsetning til mye av den gamle ML-litteraturen fra Stalin og Enver Hoxha til Kim Il-sung.

På et tidspunkt sporte de likevel inn på en sektersk og sentralistisk kurs som fortsatt preger organisasjonen i dag. Jeg mener det er viktig å ha klart for seg denne dobbelte arven, og at det er en stor skam å nærmest automatisk bare avfeie dem som «trotskister», «sektister» og liknende på grunn av uenigheter om taktikk eller i enkeltsaker. Revolusjonære marxister må kunne lære av hvem som helst, så lenge utgangspunktet er et mål om å avskaffe all undertrykking. Konkret håper jeg at heftet vil stimulere til en type debatt, der vi er villige til å se gamle motstandere på venstresiden i et nytt lys og diskutere mer åpent hvordan vi skal orientere oss i fremtiden.

«Lenin:
Massmördare?»

Forfatterene av boken svarer nei på spørsmålet de stiller opp, men innholdet er like fullt en kritisk gjennomgang av begivenhetene rundt oktoberrevolusjonen i Russland 1917. Samtidig et offensivt motsvar til alle som sier at opprør automatisk fører til ny undertrykking.

Boken er på svensk, og skrevet av den franske marxisten Daniel Bensaïd og historikeren Håkan Blomqvist.

Pris kr. 45. Bestilles hos venstrom@online.no, eller med «snail-mail»: Venstre Om, Pb 2718 Møhlenpris, 5836 Bergen

NYTT RV-HEFTE:

Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen (kr. 10)

RVs hefteproduksjon er et tilbud til alle medlemmer som gjerne vil bidra til debatt eller til skolering om et emne.

Heftene trenger ikke være uttrykk for RVs offisielle holdning, men et bidrag til debatten i og rundt RV.

Ta kontakt med hefteansvarlig Finn Olav Rolijordet for ideer eller innspill.

Bestilles på RV-kontoret, tlf. 22 98 90 50, rv@rv.no, <http://www.rv.no>

Morsmåloppplæring og fremmedfrykt

Når Fremskrittspartiet med Carl I. Hagen, Øystein Hedstrøm, Per Sandberg og Einar Lonstad i spissen, bruker ordet «omsorgs-svikt» når barna ikke snakker norsk driver de en bevisst begrepssammenblanding for å oppnå politisk gevinst.

Alle mener det er foreldrenes oppgave å lære morsmålet til barna sine. Det å ikke lære sine barn å snakke er et klart tegn på omsorgssvikt mot barna, om det ikke skyldes andre problemer som for eksempel sykdom. De glemmer at disse barna snakker jo et annet morsmål enn norsk og dette språket har de lært av foreldrene. Derfor er det feil å snakke om omsorgssvikt fra foreldrenes side, derimot kan det godt defineres som omsorgssvikt når storsamfunnet nekter disse barna morsmåloppplæring i skolen. Det er en selvfølge at barna lærer morsmålet hjemme av foreldrene, men det er like selvfølgelig at morsmålet utvikles på skolen. Derfor spiller norsk en så sentral rolle i den norske skolen.

Mange skiller lese- og skriveferdigheter fra den muntlige ferdighet i et språk som om de hadde vært tre separate ferdigheter som er uavhengige av hverandre. Ut fra et språkvitenskapelig synspunkt er denne tankegangen misvisende om ikke direk-

te feil. De tre ferdighetene henger sammen og påvirker hverandre. Slik at uten at disse samkjøres oppnås det to halvspråkligheter mer enn to-språklighet.

Faktum er at lese- og skriveferdigheter, samt kunnskaper om abstrakte begreper ikke er en del av det dagligdags språket som fremmedspråklige barn allerede har. Disse begreper og ferdigheter må fremmedspråklige barn, i tillegg til etniske norske barn, tilegne seg. I vår tid skjer denne tilegnelsen først og fremst på skolebenken, og er dermed det offentliges ansvar. Derfor er jeg ikke i tvil om at det er barnets morsmål som bør prioriteres i denne innlæringsprosessen. Det hersker en nesten total enighet blant ekspertene om at for å lære norsk som fremmedspråk må man kunne sitt eget morsmål.

Hvorfor gis det ikke morsmåloppplæring? Noen mener at kostnaden alene ligger til grunn for at morsmåloppplæring for barn med et annet morsmål enn norsk ikke har fått lovfestet rett. Grunnen, etter min mening, er først og fremst politisk. Her må vi ikke glemme at det nest største norske partiet Fremskrittspartiet har erklært åpen krig mot morsmåloppplæringen. Bare Rød Valgallianse og SV

støtter helhjertet forslaget om lovfestet rett til morsmåloppplæring i grunnskolen. De andre partiene har variert fra en total mangel på interesse til en moderat fiendtlighet, ikke minst for ikke å miste stemmer til Fremskrittspartiet som har profilert seg med en klart innvandrerskyldig holdning. Det er på tide å peke på at den politiske åtseldyrksomheten som Fremskrittspartiet bedriver står i veien for en vellykket integrering og den skaper i seg selv grobunn for mer vold i Norge.

I Stortingsmelding 25 (1998/99) «Morsmåloppplæring i grunnskolen» kan vi lese at

« – andelen av elever fra de språklige minoriteter som får morsmåloppplæring, varierer betydelig mellom kommunene. Det er ingen klar sammenheng mellom kommunenes størrelse og andelen elever som får dette tilbudet. Av de større kommunene skiller Oslo seg markert ut ved at det gis morsmåloppplæring til en svært liten del av den aktuelle elevgruppen.» (s. 3, min utheving.)»

Denne setningen beviser at min analyse er korrekt. Dette er prisen som vi innvandrere betaler på grunn av et sterkt Fremskrittsparti.

Antonio D. Trivilino,
medlem i RVs innvandrertvalg
og styret i Oslo RV

Alt ved det gamle

Finn Olav Rolijordet filosoferer litt over RVs forsvarspolitik i Opprør nr. 2 og ender – jeg hadde nær sagt naturligvis – ned på samme formuleringer som stod i ymse m-l-programmer for snart en menneskealder siden. Det hjelper liksom ikke noe at Norge og verden er forandret; vi beholder de gode gamle setningene om det «nasjonale», «uavhengige» forsvaret som i dagens praktiske situasjon er science-fiction. Det har overhodet ingenting med dagens virkelighet å gjøre.

Det som har skjedd siden disse formuleringene dukket opp, er 1) Norge er en aggressiv imperialistisk stat med ambisjoner over hele verden; Statoil, Hydro, Kværner, etc. Det er absolutt ingenting ved Norge som i kvalitet skiller det fra land som USA, Japan, Tyskland, Frankrike. Landet er en del av den vestlige kapitalismen og et medlem i dets krigsorganisasjon: NATO.

2) Det norske borgerskapets stat er delt i to fraksjoner; noen satser på en strategisk allianse med Tyskland som ledende europeisk makt og noen setter pengene på USA. Begge deler av makten vil forsvarsmessig knytte seg så nær disse som mulig; som juniorpartnere.

3) I en framtidig opphetet situasjon, som helt sikkert kommer med den økende krigingen over alt, vil vi kanskje få en maktraksjon som roper på at Tyskland må komme til unnsetning og okkupasjon. De har nemlig lenge hatt styrker som er øremerket for å ivareta norsk «sikkerhet». En annen fraksjon, ledet av Erik Solheim og BombeKristin, vil kanskje stå og skrike at USA må komme og overta styringa.

Det er ingen i eliten i dag som går rundt med noen synspunkter på det «norske» forsvaret som en selvstendig nasjonal foreteelse; det er en komponent i NATO som pr. i dag er den amerikanske makten. Som et resultat av dette fyker Ola rundt på imperialistiske oppdrag. Om FN er «fredsbevarende» så er de det på imperialismens premisser.

Sosialister kan ikke gi konsesjoner til den nasjonale retorikk og patriotisme som offiserer i festtaler opererer med, men må analysere funksjonen og de klassemessige realiteter. Folk som slåss for Norges selvstendighet må føre en innbitt kamp mot det «norske» NATO-forsvaret: Ikke ett øre, ikke en krone til NATO-forsvaret; det er imperialistisk og krigersk.

Er da undertegnede en forsvarsnihi-

list? Langt derifra. Men en kamp for sosialismen er også en kamp for fred; klassekamp retter seg også mot maktapparatet i den borgerlige staten, proletær internasjonalisme går ut på at arbeiderklassens koordinerer og samhandler sin politikk over landegrensene mot militarisme, mot imperialistisk krig, mot stormaktsbrynde. Det er bare innenfor dette terrenget det er mulig å utvikle et nasjonalt, uavhengig forsvaret.

Den gamle formuleringen stammer fra en helt annen epoke, med bunadskledd nasjonalkommunisme som overhodet ikke relaterer seg til det hovedfakta at Norge deltar i imperialistisk krigføring mot en selvstendig nasjonalstat på Balkan.

Et nasjonalt forsvaret for Norge innebærer at den norske NATO-krigsmaskinen nedkjempes. *Hovedfienden står i det egne landet!* sa Karl Liebknecht. RV må forstå at det ikke lenger er nødvendig å reise til utlandet for å finne krigere og imperialister.

Eller som Georg Johannesen så viselig uttrykte det allerede i 1963: «Den dagen kan komme da nordmenn oppdager at de befinner seg i Norge. Der er de omgitt og regjert av alt det de ønsker å slåss mot.»

Jan Hårstad

RV som revolusjonært parti

Etter det nettopp overståtte RV-landsmøtet er det naturligvis ulike forsøk på å tolke resultatene. I Opprør nr. 1-99 går Kristine Mollø-Christensen (KMC) ut mot en rekke av vedtakene på det nettopp avholdte RV-landsmøtet. Hun mener blant annet, at RV har tatt viktige skritt vekk fra å være en venstre-allianse, og at det foregår en «mer eller mindre lyssky kamp for å skvise marxist-leninister og andre revolusjonære ut av fronten». Ansvaret plasserer hun hos «flertallet rundt den trotskistdominerte 'tendenslista' på Internett, som «ser Stalin bak hver busk», «rir egne ideologiske kjepphester» og «driver fram en splittelseslinje».

Det er helt riktig at RV har tatt viktige skritt fremover i partibyggingen, men resten vil jeg påstå er temmelig fordreid. Som KMC er jeg svært opptatt av alliansebygging. Det er nok av oppgaver, og rikelig med ynkelige eks-radikale som melder overgang til å være pro-EU, pro-NATO eller pro-bombing. Jeg mener også det er helt avgjørende at vi dyrker frem en kultur for at

forskjellige grupper kan samarbeide. Men i lengden holder det rett og slett ikke med samarbeid mellom smågrupper. Derfor mener jeg at vi må utvikle det revolusjonære RV-partiet til å bli stort og sterkt.

Det er ingen grunn til å legge skjul på at RV rommer både fraksjoner og tendenser. Tvert imot. Det er vedtektsfestet at RV skal samle inn i seg ulike revolusjonære grupper. Dermed er det selvfølgelig også politisk kamp innad.

Men jeg mener det er helt feil å forveksle politisk kamp med «lyssky metoder» og «skvising». Jeg mener også det er en undervurdering av RV-flertallet, som jo verken er med i noen liten «ML-gruppe» eller «tendensliste», som ønsker å utvikle sitt parti. Selv om Kristine ønsker at RV bare skal være en allianse, med færrest mulig avklaringer, så kan en ikke legge skjul på at dette i dag er et lite mindretallsønske og at de fleste medlemmene ser på RV som et parti og ønsker å styrke det i den retningen. Det er også dette jeg som nestleder i RV er nødt å forholde meg til i den kommende perioden. Det er

helt klart at det er en del uenigheter innad i RV, men jeg ser ikke på dette som noe problem. For at ikke RV skal bli en religiøs sekt så må det være takhøyde for uenigheter og diskusjon, det er tross alt diskusjoner som bringer ting fremover.

KMC får det dessuten til å virke suspekt, når vi er noen som for eksempel går inn for felleslister med SV og ønsker å samarbeide med SU. Ser hun da ikke at det er viktig for revolusjonære å vise konkret til andre strategier enn å gå i regjering med Ap? Hva finnes det av konkrete eksempler på at RV har tilnærmet seg SV på et tidspunkt der Erik Solheim og Kristin Halvorsen har gjort partiet så lite tiltrekkende som kanskje noen sinne? Ut fra antallet henvendelser om listesamarbeid er det vel mer korrekt å si at det er SV-opposisjonen som har nærmet seg RV, og ikke omvendt.

Jeg mener det er helt meningsløst å kalle dette for en høyrelinje. Det er vel mer korrekt å kalle det alliansebygging.

Randi Holmelid,
nestleder i RV

KINA 1999 – quo vadis? Rapport fra en studiereise desember 1998.
Av Pål Steigan.

Heftet er på 40 sider, og kan bestilles i løssalg. Pris: 30 kroner, pluss porto og oppkrav. Ved bestilling av mer enn 10 hefter er prisen kr. 20.

Du kan spare porto og oppkravsutgifter ved å sende beløpet til **Røde Fane, Postboks 124 Sentrum, 3251 Larvik. Postgiro 0804 2208478.**

Eller du kan kontakte Røde Fane på **33 18 04 57 / eness@online.no**

Meld deg inn i Nei til EU no!

NEI TIL EU

Ja, takk

- Eg vil verte medlem av Nei til EU (kr. 150,- inkl. Standpunkt og skriftserien)
- Eg vil verte husstandsmedlem, kr. 100,-
- Eg vil verte medlem i Ungdom mot EU (under 25 år. kr. 20,- inkl. UMEU-avisa og Standpunkt) Fødd år: _____
- Eg vil ha meir informasjon
Bruk blokkbokstavar!

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr/stad: _____

Nei til EU, Arbeidersamfunnets plass 1, 0181 Oslo
fax: 22 20 90 55 e-post: NTEU@ONLINE.NO

Kan sendast ufrankert i Noreg. Adressaten vil betale portoen

SVARSENDING

Avtalenr. 171210/453

NEI TIL EU

Sentrum
0109 OSLO

Stopp krigen - Norge ut av NATO!

Nytt nummer i salg

Abonnement 110,- for 8 nummer
Bestill på 22 98 90 70 eller
rebell@raud.ungdom.org

REBELL

Bli med i RVs Faglige Nettverk

Ja, jeg vil gjerne bli med i nettverket for å få informasjon om faglige kamper, bidra med informasjon, knytte kontakter på tvers m.m.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ Sted: _____

Forbund: _____

Klipp ut, og send til:

RVs faglige nettverk, Osterhausgate 27, 0183 OSLO

Revolusjon!

Abonner på ML-tidsskriftet Revolusjon!

Ett år for kr. 100,- (inkluderer også hefter i skriftserien).

Er du ukjent med bladet, sender vi et gratis prøveeksemplar.

revolusjon@rocketmail.com

Revolusjon, boks 3458 Bjølsen, 0406 Oslo

Venstre om!

PB 2718 Møhlenpris, 5836 Bergen.

venstrom@online.no

Nytt nummer av Venstre om! i salg nå!

Det sosialistiske månedsbladet *Venstre om!* utgives av Revolusjonært Forbund, men har en rekke støttespillere og skribenter utenfor RF. I *Venstre om!* finner du både aktuelt klassekampstoff og aktuelle kommentarer, samt marxistisk teori.

Hvis du er en av de mange som synes *Venstre om!* er et bra blad, anbefaler vi deg å abonnere. Da får du bladet rett hjem i postkassen hver måned, og du sikrer oss en økonomisk ryggrad.

Vi har et introduksjonsabonnement som er på kr.30,- for 3 nummer, hvis du vil prøve bladet først. Vanlig abonnement koster 150,- kr for ett år, mens støtteabonnement koster 250,- kr pr. år. Abonnement kan bestilles pr. post eller mail, eller man kan betale direkte til postgirokonto 0826 0702808. Skriv tydelig navn og adresse og "Abo fra og med nr..." på blanketten.

LISTE OVER MATERIELL SOM KAN BESTILLES FRA RV

Sendes til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo
eller faks til 22 98 90 55.

	PRIS:
Bøker:	
.....stk. Livet bak murene Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, 1997	kr. 40
.....stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting - to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
Hefter:	
.....stk. Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen Av Bjarke Friborg	kr 10
.....stk. Innledninger fra Sosialismestevnet 1998. De fleste innledningene, bl.a Bernadette Devlin McAlisky.	kr 30
.....stk. Om statsbudsjettet 1999. Kommentarer til budsjettet fra Aslak Sira Myhre m.fl.	kr 10
.....stk. Fattig og Rik. RV-rapport om klasse-Norge. Red. Finn Olav Rolijordet.	kr 20
.....stk. Feministisk sosialisme? Av Kjersti Ericsson. Innledning på Sosialismestevnet	kr 10
.....stk. Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina Av Juan Carlos Orieta. Rapport fra studiereise.	kr 40
.....stk. Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi Av Peder Martin Lysestøl. Debattheft.	kr 10
.....stk. For en helhetlig eldreomsorg Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen.	kr 10
.....stk. Anti-rasistisk Manifest.	kr 10
.....stk. Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål Av Jørn Magdahl.	kr 50
Program	
.....stk. Prinsippprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
.....stk. Arbeidsprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
Løpesedler	
.....stk. Verveløpeseddel med postgiro	gratis
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger	kr 0,50
.....stk. Ta skattepengene! Om kommunenedskjæringer 99	kr 0.50
Plakater	
.....stk. Rød Valgallianse (logoen i plakatsversjon)	kr 5
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger	kr 1
Annet	
.....stk. Overskuddene til felleskassa - bli fallskjermjeger	kr 1
.....stk. RV-flagget - trenål.	kr 30
.....stk. NKPs motstandskamp 1940 - 1945	kr 250
.....stk. Gnister i snø. Dikt av Nirmal Brachmachari.	kr 100

RV SKAL SENDE BESTILLINGA TIL:

Navn _____
Adresse _____
Postnummer _____
Poststed _____

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 OSLO,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832 Askim,
tlf: 69 88 59 44, epost: a-stein@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen, tlf: 66
91 29 69, epost: guttorm4@online.no
RV-kontor: Osterhausgate 27, tlf 22
98 90 50, faks: 22 98 90 55

Oslo

Pål Ravnsborg-Gjertsen
tlf: 22 10 45 75, epost: pal.ravnsborg-
gjertsen@online.no
RV-kontor: Osterhausgate 27,
tlf 22 98 90 50, faks: 22 98 90 55

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96. epost:
haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815 Gjøvik,
tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72,

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927 Porsgrunn,
tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevold@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvre gate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Lisbeth Reed: 38 09 61 15,
epost: lisreed@online.no
RV-kontor: Kristian 4desgate 69, tlf: 38
02 30 04, epost: rvagder@online.no

Rogaland

Asgeir Bell
Lurabekken 23, 4315 Sandnes, tlf: 51 67
75 78, epost: bellanfi@newmedia.no

Hordaland

Anje Müller Gjesdal
tlf: 906 67 2271, epost: anjemgj@on-
line.no RV-kontor: Vestre Torggate 6,
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenrv@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71 29
21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost:
os@sivilhustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, epost:
palhel@stud.ntnu.no RV-kontor:
Prinsensgt.14,
73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post: sol-
veig.aamdal@SU-NT.sni.telemax.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes :St. Olavsgt. 31, 9405
Harstad, 77 06 92 60, fax: 77 06 92 61,
epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

